

Miksi Jumala Sallii Pahan?

Miksi Jumala Sallii Pahan?

”Mutt hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman.” – 1.Moos. 2:17

MIKSI JUMALA ei tee mitään kaikelle sille kärsimykselle, mitä maapallolla on tänä päivänä? Tämä kysymys toistuu sotien aikana, jolloin kaupungit tuhoutuvat ja jolloin lapset, nuoret ja vanhat, vanhurskast ja pahantekijät, uskovaiset ja epäuskoiset menehtyvät ihmisen epäinhimillisyyden tähden toista kohtaan. Näin kysyvät monet, jotka itse kokevat tai näkevät kärsimyksiä sairastavilla. Miksi Jumala sallii viattoman lapsen sairastua ja kuolla? Miksi Hän sallii epävanhurskaan menestyä, samalla kun Hänen omat uskolliset ihmiset saavat usein kokea vaikeuksia?

Sitten on myös niitä, jotka kuolevat tai vammautuvat luonnonmullistusten seurauksena pyörremyrskyjen ja maanjäristysten tähden – eikö Jumala voi tehdä näille yhtään mitään? Lukiessamme auto-onnettomuuksista, joissa yhden viikon aikana kuolee satoja ihmisiä tai lukuisista lento-onnettomuuksista, väkisinkin nousee mieleen kysymys: Eikö Jumala tunne mitään sääliä nähdessään tämän kauhean ihmishenkien menetyksen? Paljon on niitä olosuhteita, joissa ihminen, joka on luotu Jumalan kuvaksi, kokee kärsimyksiä ja lopulta tietenkin kuoleman.

Ja niin kuin kaikki tiedämme, tämä tilanne ei ole rajoittunut ainoastaan meidän sukupolveemme tai ainoastaan yhteen osaan maapalloa; se on yleismaailmallista. Niin kauas kuin kirjoitettu historia yltää ihminen on kärsinyt ja kuollut sotiin, kulkutauteihin, nälänhätään, onnettomuuksiin. Ja joka ikinen kaikista sukupolvista on lopulta kuollut, tullut suuren vihollisen Kuoleman lyömäksi. Aadamin poika Aabel, jonka uhri miellytti Herraa, oli ensimmäinen, joka kärsi ja kuoli veljensä Kainin käden kautta. Tänä päivänä

jokaisen 24:n tunnin aikana kuolee satoja tuhansia ihmisiä. Sairaalamme ja mielisairaalamme ovat täynnä kärsiviä, kuolevia ihmisiä. Ei ole ihme, että monet ihmettelevät missä Jumala on ja mitä Hän aikoo tehdä inhimillisen luomuksensa kärsimykselle.

Job etsii vastausta

Kysymys miksi Jumala sallii pahan ei ole mikään uusi; kautta aikojen tätä ovat kysyneet ajattelevat miehet ja naiset. Tuhansia vuosia sitten eräs Jumalan uskollinen palvelija nimeltään Job joutui henkilökohtaisesti kosketuksiin omien kärsimystensä tarkoituksen kanssa. Tämä kertomus löytyy Raamatusta nimellä Job. Kirjan ensimmäinen jae kertoo, että Job oli hurskas mies, joka pelkäsi Jumalaa ja karttoi syntiä.

Job oli varakas mies, sillä Herra oli runsaasti siunannut häntä maallisella omaisuudella. ”Karjaa hänellä oli 7000 lammasta, 3000 kamelia, 500 härkäparia ja 500 aasintammaa sekä ylen paljon palvelijoita.” (Job 1:3) Jobia oli myös siunattu suurella perheellä, ja hän toivoi heidänkin olevan Herran siunaamia. Job usein rukoili perheensä edestä ja uhrasi uhrin ajatellen, ”ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään luopuneet Herrasta.” (jakeet 4,5) Ilmeisesti Job tunsi, että mikäli hänen poikansa olivat tehneet syntiä, hänen rukouksensa heidän edestään kuultaisiin ja niihin suosiollisesti vastattaisiin.

Mutta Jobia odotti kokemukset, joihin hän ei ollut valmistautunut. Jumalan ja ihmisen suuri vastustaja Saatana väitti, että Jumala oli ostanut tämän Herran palvelijan uskollisuuden siunaamalla hänet hyvien asioiden runsaudella. Vastaukseksi tähän väitteeseen Jumala salli Saatanan langettaa Jobin päälle onnettomuuksia koetellakseen hänen uskollisuuttaan. Jumalalla ei ollut epäilyksiä tämän koettelemuksen tulokista ja viisaudessaan Hän tiesi, että minkä tahansa hetkellisen kärsimyksen hän salli astua Jobin elämään, osoittautuisi se lopulta hänelle suureksi siunaukseksi.

Ja Job koki todella suuria vastoinikäymisiä. Voimme lukea, ”Kun sitten eräänä päivänä hänen poikansa ja tyttärensä söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa, tuli sananasaattaja Jobin luo ja sanoi: Raavailla kynnettiin ja aasintammat kävivät niiden vieressä laiturilla; niin Sabalaiset hyökkäsivät ja ryöstivät ne ja surmasivat palvelijat miekanterällä. Vain mina pelastuin kertomaan tämän sinulle. Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: Jumalan tuli iski alas taivaasta, sytytti lampast ja palvelijat ja kulutti heidät. Vain mina pelastuin kertomaan tämän sinulle. Hänen vielä puhuessaan tuli taas toinen ja sanoi: Kaldealaiset asettuivat kolmeen joukkoon ja karkasivat kamelienvaimon, ryöstivät ne ja surmasivat palvelijat miekanterällä. Vain minä pelastuin kertomaan tämän sinulle. Hänen vielä puhuessaan tuli taas toinen ja sanoi: Poikasi ja tyttäresi söivät ja joivat vanhimman veljensä talossa; katso silloin suuri tulispää iski talon neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorukaisten päälle, niin että he kuolivat. Vain mina yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle.”—Job 1:13-19

Jobin reaktio näihin pahoihin onnettomuuksiin oli: ”Alastonna mina tulini äitini kohdusta, ja alastonna, mina sinne palajan. Herra antoi, ja Herra otti; kiitetty olkoon Heran nimi.” Mutta ”kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä, eikä puhunut nurjasti Jumalaa vastaan.” (jakeet 21,22) Sitten Jumala salli tulla Jobin päälle lisää onnettomuuksia. Hänet lyötiin täyteen ”pahoja paiseita, kantapäästä kiireeseen asti. Ja tama otti saviastian sirun, sillä kaapiakseen itseänsä, ja istui tuhkaläjään.” Silloin Jobin vaimo kääntyi hanta vastaan sanoen, ”Kiroa Jumala ja kuole.” Tähän Job vastasi, ”Sinä puhut kuin mikäkin houkka nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?”—Job 2: 9, 10

Job ei kääntänyt selkäänsä Jumalalle onnettomuuksien langetessa hänen päälleen, niin kuin monet ovat kautta aikojen tehneet. Hänen päähuolensa oli, miksi Jumala salli langettettavan hänen päällensä niin katkeria kokemuksia, ja kautta koko hänen kirjansa me löydämme todisteita hänen etsimisestään saadakseen ymmärrystä. Kun Job tuli sairauden murtamaksi hänen kolme ystäväänsä tuli

hänen tykönsä lohduttaakseen hanta. Myöhemmin meille kerrotaan, etteivät nämä kolme puhuneet Jumalan totuutta, etteivät heidän Jobille ilmaisemat näkökannat olleet oikei.—Job 42:7

Luku luvun perää job ja hänen ystävänsä filosofoivat keskenänsä. Kaiken tuloksena loppujen lopuksi oli, että näiden kolmen mielestä Job joutui kärsimään sellaisten suurien syntien tähden, joka tämä oli heiltä salannut ja joita tämä ei ollut katunut ja etsinyt Jumalan anteeksiantoa. Tietenkin Job tiesi, ettei hän ollut täydellinen, mutta tiesi myöskin, ettei hän ollut täydellinen, mutta tiesi myöskin, ettei hän ollut tieteen tahtoon rikkonut Jumalan lakeja, joten hän ei ollut halukas hyväksymään tätä selitystä.

Sen lisäksi Job tiesi, että sillä aikaa kun hän Jumalan palvelijana nyt sai kärsiä, pahat ihmiset useimmiten menestyivät, ja ilmeisesti pakenivat onnettomuuksia, joita tuli niin monen päälle. Niinpä hän vastasi ystävilleen sanoen, ”Miksi jumalattomat saavat elää, vanheta, jopa voimassa vahvistua? Heidän sukunsa on vankkana heidän edessään, heidän jälkeläisensä heidän silmäinsä alla. Heidä kotinsa on rauhassa, kauheudesta kaukana; ei satu heihin Jumalan vista. Heidän sonninsa polkee, eikä kesken. Poikansa he laskevat ulos niinkuin lammasmaan, heidän lapsensa hyppelivät leikiten. He virittävät laulujaan vaskirummun ja kenteleen kaikuessa ja iloitsevat huilun soudessa. He viettävät päivänsä onnessa, mutta äkkiä heidät säikähytetään alas tuonelaan.”—Job 21:7-13

Vaikka Job tiesikin, ettei hänen ystäviensä tarjoamat vastaukset olleet oikeita, hän ei edelleenkään ymmärtänyt miksi Jumala salli hänen kärsiä niin sunnattomasti, Kauniin runomaisella tavalla hän kuvaa, kuinka hän etsii ymmärrystä omien kokemustensa valossa sanoen, ”Katso, minä menen itään, mutta hän ei ole siellä; menen länteen, enkä häntä huomaa; jos hän pohjoisessa toimii, en häntä erota, jos hän kääntyy etelään, en hanta näe. Sillä hän tietää kussa minä kuljen. Jos hän tutkisi minut, kullan kaltaisena minä selviäisin.”—Job 23:8-10

Job ymmärsi, että tämän ankaran koettelu takana oli jumalallinen tarkoitus, mutta hän ei ollut vielä löytänyt tätä tarkoitusta. Hän myöskin tiesi, että jos hän säilyttäisi rehellisyytensä Jumalan edessä hän läpäisisi testin menestyksellisesti ja selviäisi ”kullan kaltaisena.” Jobin vaimo tahtoi hänen kiroavan Jumalan, mutta Job tiesi sen olevan typerää. Kaikkina aikoina on ollut sellaisia uskovaisiksi tunnustautuvia, jotka onnettomuuksien sattuessa ovat ihmetelleet, missä Jumala on ja mitä Hän aikoo tehdä heidän etujensa suojelemiseksi. Monet tällaiset ovat jopa kääntyneet Jumalaa vastaan.

Jumalan vastaus

Alkaen luvusta 38 tässä merkittävässä Jobin kirjassa voimme löytää Jumalan vastauksen Jobin etsimiseen. Tämä vastaus on suurimmalta osin ilmaistu kysymyksen muodossa. Useat kysymykset oli tarkoitettu muistuttamaan Jobia, että hän tiesi hyvin vähän Jumalasta, ja koska hänen tietonsa oli rajoittunut kaikilla alueilla, joilla Herra ilmaisee itsensä, hänen ei pitäisi olla yllättynyt, ettei täysin ymmärtänyt miksi hän sai kärsiä.

Eikö tämä ole meille tärkeä näkökohta pitää mielessä? Kun kysymme, miksi Jumala ei tee jotain ihmisten kärsimyksille, emmekö samalla myös oletta, että jos Jumalalla olisi sama viisaus kuin meillä, Hän varmasti tekisi jotain. Ja kenties silloin, kun emme saa nähdä toiveittemme toteutuvan, meillä saattaa olla taipumus epäillä Jumalan olemassaoloa. Mikäli huomaamme itsemme syyllisiksi tällaiseen mielettömään ajatteluun, olisi hyvä kiinnittää huomio Jumalan Jobille esittämiin kysymyksiin.

Näitä kysymyksiä on neljän luvun verran, ja ne kaikki koskevat Jumalan luomisen ihmeitä. Jumala kysyi Jobilta, oliko hän silloin paikalla kun Hän asetti maan perustukset; ymmärsikö hän lakeja, joilla meren vuorovedet hallitaan. Hän kysyy Jobila erilaisten eläinten ja lintujen vaistoista ja tavoista, ja jopa suurten meren

elävien olemisesta. Sitten Jobilta kysytään voiko hän selittää sitä viisautta ja voimaa, joka esiintyy näissä luomisen ihmeissä.

Kysymysten edetessä Job keskeyttää ja sanoo, ”katso, mina olen siihen liian halpa (olematon); mitäpä sinulle vastaisin? Panen käteni suulleni; kerran mina olen puhunut, enkä mitään virka, kahdesti, enkä sitä enää tee.”—Job 40:4, 5 Sanoillaan ”katso mina olen halpa” Job ilmeisesti tunnusti Herralle puhuneensa liian kerkeästi; että hänen näkökulmansa oli liian rajoittunut ja että se tuotiin julki liian hanakasti.

Täkeä opetus kaikille

Job alkoi jo ymmärtää todellisen asemansa Jumalan edessä; etti ollut hänen asiansa tuomita Jumalaa rajoittuneen ymmärryksensä mukaan ja sen jälkeen vapaasti puhua omista mielipiteistään, kun hän tiesi todella vähän asiasta. Tämä on hyvä opetus myös meille muille. Perusasia on, että maailma on täynnä pahuutta. Ei ole meidän asiamme menettää uskoamme Jumalaan tämän vuoksi tai edes kritisoida Häntä. Todellinen asenteemme tulisi olla nöyrä, ja meidän tulisi innokkaasti etsiä vastauksia kysymksilmmme ainoasta oikeasta lähteestä, Jumalan Sanasta.

Jumalan kysymykset jatkuvat, ja lopulta Job pohuu jälleen ja sanoo, ”Minä tiedän, että sinä voit kaikki ja ettei mikää sinun päätöksesi ole sinulle mahdoton toteuttaa. Kuka peittää ninun aivoitukseni taitamattomasti? Siis on niin: Minä puhuin ymmärtämättömästi asioista, jotka ovat ylen ihmeelliset minulle käsittää. Kuule siis, mitä puhun; mina kysyn, opet sinä minua. Korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt.”—Job 42:22-5

Lopulta Job ymmärsi raskaan koettelemisensa tarkoituksen Hän ymmärsi, että sen rakastava tarkoitus oli antaa hänelle selvempi ymmärrys Jumalasta, jotta hän voisi palvella Jumalaa uskollisemmin ja suuremmalla arvonannolla. Hän puhuu tästä selvemmästä

ymmärtämisestä Herran "näkemisenä," sen sijaan että olisi ainoastaan kuullut Hänestä. Kun hän oli saanut tällaisen ymmärryksen rikkauten, täytyi Jobista näyttää tama lyhyt kärsimyksen aika kaikkein arvokkaimmalta kokemuksesta.

Sen lisäksi, että Jumala palautti Jobin terveyden, me luemme, "Herra siunasi Jobin elämän loppupuolta vielä enemmän kuin sen alkua, niin että hän sai 14000 lammasta, 6000 kamelia, 1000 härkäparia ja 1000 aasintammaa. Ja hän sai seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. ... Eikä ollut koko maassa niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret; ja heidän isänsä antoi heille perintöosan heidän veljiensä rinnalla."—Job 42:12-15

Yleensä pahan sallimisessa kautta aikojen on Jumalan tarkoitus aina ollut sama kuin tässä Jobin tapauksessa. Hän loi Aadamin täydelliseksi ihmiseksi, omaksi kuvakseen. Ollen Jumalan kuva hän omisti kyvyn päätellä. Luoja varusti Aadamin kyvyllä hankkia tietoa ja viisautta oman päättelykykynsä kautta. Tämä on vastakohta sille, jota kutsumme vaistoksi, joka on annettu alemmille eläimille.

Mutta Jumala ei ihmeen kautta istuttanut tietoa Aadamin aivosoluihin aikomuksenaan mielivaltaisesti hallita häntä tämän tiedon avulla. Jumala ei halunnut ihmisluomustensa olevan robottien kaltaisia, jotka elävät mekaanisesti, vailla ymmärrystä. Ihmiselle annettiin kyky oppia ja hän oli vappa hallitsemaan itseänsä tiedolla, jonka hän hankki. Mitä ihminen tekisi tällä tiedolla, oli lopulta määrä päättää hänen iankaikkinen kohtalonsa.

Ihminen ottaa vastaan tietoa viiden aistinsa kautta. Hän oppii havannoimalla, joka on hänen näköaistinsa harjoittamista. Hän oppii siitä, mitä hän kuulee. Tässä kuuloaisti on «antenni,» joka kerää tietoa. Ihminen tuntee kipua joutuessaan kosketuksiin kiehuvan veden kanssa, ja kokemuksen kautta hän oppii säätlemää veden lämpötilaa käyttötarpeen mukaan. Ihminen nauttii ruusun tuoksusta, mutta tuntee vastenmielisyyttä, kun hänen hajuaistinsa huomaa epämiellyttävän hajun läsnäolon. Ihminen nautti

herkullisen ruuan mausta, mutta oppii välttämään pahan makuisten ruokien syömistä, vaikka hänen näköaistinsa saattaisikin osoittaa niiden olevan herkullisen näköistä.

Näin me näemme, että viiden aistinsa kautta ihminen oppii tiedosta, joka välittyy hänelle havainnoimisen ja kokemuksen kautta. Jumala yksin omistaa kyvyn hankkia ja kehittää tietoa täysin riipumatta ulkopuolisista lähteistä.

Jos ihmisen olisi edelleen oltava Jumalan uskollinen lapsi, oli ehdottoman tärkeää, että hän saisi tietoa pahasta yhtä hyvin kuin hyvästä kyetäkseen tekemään järkevän valinnan näiden kahden välillä. Jumala tahtoo sellaisia palvelijoita, jotka palvelevat Häntä hengessä ja totudessa. (Joh 4:23,24) Jumala ei halua sokeaa palvontaa, vaan uskollisuutta ja luottamista, joka perustuu ymmärrykseen ja arvostukseen. Jumalan suuressa suunnitelmassa pahuuden sallimisen yksi päätarkoitus onkin tämän aikaansaaminen Aadamin ja hänen sukunsa keskuudessa.

Tieto el ole tarpeeksi

Jumalan laki on säätänyt periaatteet oikeasta ja väärästä. Tämän päivän maailma on täynnä rikoksia, kaaosta ja kärsimystä, koska Jumalan lait, Hänen mittapuunsa oikean ja väärän suhteen, on jätetty huomiotta ja kielletty. Vaikka ihminen varustettin omallatunnolla, itse omatunto ei kuitenkaan ole tietoinen siitä, mikä on oikein ja mikä on väärin, ellei sitä ole varustettu tiedolla, joka tulee arvovaltaisesta lähteestä. Tänä päivänä tämä lähde on Jumalan Sana—Raamattu.

Tietäen, että Aadam omisti kyvyn ymmärtää häneen itseensä liittyvät tosiasiat, Jumala asetti ihmislapselleen tottelevaisuustestin selittän sen mukanaan tuoman lain. Luoja oli varannut esivanhemmillemme ihanan koin ”Eedenin itäosasta,” jossa oli kaikenlaisia puita, ihania katsella ja hyviä antamaan ruokaa (1.Moos. 2:8-17) Siellä oli elämän

puita ja toisenlainen, joka kuvataan ”hyvän ja pahan tiedon puuma.” Herra kielsi Aadamia ottamasta tästä erityisestä puusta ja ilmoitti, että rangaistus tottelemattomuudesta olisi kuolema—”päivänä jona siitä syöt, pitää sinun kuoleamalla kuoleman.” Luojaalla oli oikeus vaatia ihmisluomukseltaan tottelevaisuutta ja rangaista tottelemattomuudesta kuoleamalla.

Tämä tottelevaisuuden vaatimus oli Jumalan laki ja koska Jumala oli sanonut Aadamille, että kuolema olisi rangaistuksena tottelemattomuudesta, voimme sanoa, että saamansa tiedon kautta hän tiesi rikkomuksena lopputuloksen. On totta, ettei Adam voinut nähdä eteenpäin läpi aikakusien ja kuvitella kaikkea kärsimystä ja kuolemaa, joka seuraisi ihmisen syntiä ja itsekkyyttä, joka on saanut alkunsa hänen omasta tottelemattomuudestaan. Joka tapuksessa hän tiesi tottelemattomuude johtavan hänen omaan kuolemaansa.

Mutta tämä tieto ei ollut rittävä estämään häntä ottamasta väärää suuntaa. Häneltä puuttui syvä ymmärrys siitä, mitä litti hänen totelemattomuuteensa, koska hänen tietonsa ei perustunut kokemukseen, vaan ainoastaan siihen, mitä, oli kerrottu. Epäilemättä Adam rakasti Luojaansa, mutta ilmeisesti hän järkelli, että koska Eeva oli jo rikkonut ja sen tähden kuolisi, olisi parempi kuolla hänen kanssaan kuin elää ilman häntä. Ja kun Adamilla ei ollut sitä voimaa, jota kokemuksellinen tieto olisi antanut hänelle, hän rikkoi Jumalan lain ja hänet syöstiin kuolemaan.

Tieto hyvästä ja pahasta

Mutta Jumalan suunnitelmassa tämä oli Aadamin vapaavalintainen tottelemattomuus, jonka lopulta oli määrä johtaa hänet hankkimaan täydellisempää tietoa Jumalasta ja Hänen mittapuistaan oikean ja väärän välillä. Puu, josta häntä kiellettiin ottamasta, oli ”hyvän ja pahan tiedon puu.” Otettuaan tästä puusta hän saiai sen nimeen vittaavaa tietoa, vaikka hänen pitikin kärsiä ja kuolla.

Sen jääkeen kun Aadam ja Eeva olivat ottaneet osaa kiellettyyn hedelmään, Herra sanoi heistä, ”katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan.” (1.Moos. 3:22) Tämä ei tarkoita, että kielletyssä hedelmässä olisi ollut jotain maagista vaikutusta esivanhempimme tehden heidät välittömästi kykeneväksi saamaan täyden tiedon hyvästä ja pahasta. Me luemme, että pian heidän rikkomuksensa jääkeen he alkoivat hävetä omaa alastomuuttaan, mutta epäilemättä tämä osaltaan johtui heidän tuntemastaan syyllisyyden tunteesta rikottuaan Luojansa käskyn.

Uskomme Herran lausunnon pikemmin tarkoittavan, että tottelemattomuuden vuoksi ihmisen kohtalona oli nyt tietää sekä hyvä että paha, ja että tämä tieto oli määrä saada kokemuksen kautta. Ja esivanhempimme koulutus alkoi pian. Heidät ajettiin ulos puutarhakodistaan keskeneräiseen maahan kuolemaan. Heidän piti tulla vaivatuiksi kaikenlaisilla epäedullisilla luonnonvoimilla, joista puhutaan ”orjantappuroina” ja ”ohdakkeina,” joita maa tuottaisi heille ja joita vastaan heidän täytyisi taistella, kunnes he kuolemassa palaisivat maahan, josta heidät oli otettukin (1.Moos.3:17-19)

Ensimmäisten vanhempimme luomisessa Jumalan tarkoitus oli, että he olisivat koko ihmissuvun kantavanhemmat. Ja Jumala tiesi, että jotta Aadamin lapset todella tuntisivat Hänet ja jotta heillä olisi todellinen arvostus Hänen vanhurskauden mittapuutaan kohtaan, heidän tulisi Aadamin lailla kokemuksen kautta oppia tottelemattomuuden hirveät seuraukset, ja sitä vastoin myöhemmin oppia ne siunaukset, jotka Hän rakkaudellaan vuodattaisi heidän ylleen. Niin Luoja suunnitteli, että kaikki Aadamin jälkeläiset tulisi viedä kuolemaan hänen kanssaan. Paavali kirjoitti, ”niin kuin yhden ihmisen kautta tuli synty maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, sillä kaikki ovat syntyä tehneet.”—Room. 5:12

Kuolema valvaa kaikkia

Jouduttuaan synnin seurauksena kuolemantuomion alaiseksi ihmiskunta on yli 6000 vuotta ollut pahalle alttiina ja kokemuksesta oppinut tottelemattomuuden kauheat seuraukset. Kuoleman hedelmät ovat osoittaneet läsnäolonsa kaikissa ihmisissä, nuorissa ja vanhoissa, lukemattomina mielen sekä ruumiin heikkouksina ja sairauksina. Ei nuoret eikä vanhat ole päässeet pakoon kuoleman vaivaa, lapset usein kaatuvat vihollisen edessä varhaisessa iässä tietämättä, mitä heissä ja heidän ympärillään tapahtuu. Joku mahdollisesti elää ”kypsään ikään” vain lopulta taipuakseen kuoleman edessä, joka saalistaa kaikkia.

Eivätkä ihmiset mene hautaan ainostaan sairauksien kautta; luonnon mullistukset keskeneräisessä maassa, kaikenlaiset onnettomuudet ja ihmisen oma raakuus toista kohtaan sodassa ja rikollisuudessa tuottavat kuolemaa.

Jumala ei ole häirinnyt suurta vihollista kuolemaa missään vaiheessa menneinä aikakausina. Hän ei ole estänyt ihmiskuntaa ottamasta omaa suuntaansa, niin itsekäs ja syntinen kuin tämä suunta on ollutkin. Hän ei myöskään ole estänyt kuolemantuomion täytäntöönpanoa tarkoituksenaan suojata muutamia harroja.

Mutta Jumalan suuri suunnitelma kuolemassa makaavalle ihmiskunnalle ei pääty tähän Jeesuksen, lunastajan, kautta Hän on turvannut kaikille mahdollisuuden tulla herätetyiksi kuolemasta ja tulla ennalleenasetetuksi elämän täydellisyyteen. Paavali kirjoitti, ”koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta. Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa.” (1.Kor. 15:21,22) Tämä lupaus elämästä Kristuksen kautta perustuu Jeesuksen omaan kuolemaan ja ylösnousemukseen. Hän sanoi, ”minun lihani...maailman elämän puolesta.” (Joh.6:51) Juuri tämän tähden Jeesus syntyi maailmann ihmisenä.—Hebr. 2:9,14

Kuvatessaan sitä järjestelyä jonke kautta Jeesus tuli maailman lunastajaksi kuolemansa kautta, Raamattu käyttää sanaa ”lunnaat,”

joka alkuperäisen kreikankielisen sanan mukaan tarkoittaa "vastaava hinta." Jeesus oli täydellinen ihminen, niin kuin Aadamkin oli täydellinen ennen syntiinlankeemusta. Näin Jeesus tuli kuolemassaan vastaavaksi hinnaksi Aadamin menetetylle elämälle. Ja niin kuin koko ihmiskunta menetti elämänsä Aadamin kautta, niin myös koko ihmissuku lunastettiin kuolemasta Jeesuksen kautta.

Tämä tarkoittaa, että Jumalan määräämänä aikana kaikki herätetään kuoleman unesta. Paavali kertoo meille, että "on oleva kuolleitten ylösnousemus, sekä vanhurskasten että vääräin." (Apt. 24:15) Kyllä, kaikkina näinä aikakausina, jolloin synty ja itsekkyys ovat hallinneet, on ollut jaloja miehiä ja naisia, joista uskonsa ja tottelevaisuutensa puolesta Jumalan vanhurskaita lakeja kohtaan Paavli puhuu "vanhurskaita." Mutta näiden on myös sallittu kärsiä, niin kuin Jobinkin—ei rangaistakseen heitä, vaan koetellakseen ja valmistaakseen heitä koroitettuihin asemiin, jotka Luoja on tulevaisuuden järjestelyissään heitä varten tarkoittanut.

Kaikkina aikakausina on ollut myös mijoonia jaloja, epäitsekkäitä ihmisiä, joilla ei ole ollut uskoa Jumalaan. Yksi syy heidän epäuskoonsa on ollut heidän tekemänsä huomio, että viattomat kärsivät yhtä paljon kuin syyllisetkin. He eivät ole kyenneet ymmärtämään miksi lapsen on sallittu kuolla. He eivät ole kyenneet sovittamaan yhteen ajatusta rakastavasta, voimakkaasta Jumalasta sen tosiasian kanssa, että niin monet ilman omaa syytään ovat vuosia kärsineet sairastuoteillaan, samalla kun toisia vaivataan sokeudella ja toisia taas mielenvikaisuudella tai muilla julmilla sairauksilla. Jos nämä uskottomat olisivat tien neet Jumalan täydellisen suunnitelman, he olisivat ymmärtäneet tämän tilanteen.

Kaiken tämän lisäksi on Raamatun totista Jumalaa läpi aikakausien esitetty ilmeisen väärässä valossa. Mone itsensä kristityiksi tunnustautuvat, jotka itkevät ympärillään näkemäänsä surua, yrittävät uskoa, että kaikki epäuskossa kuolevat joutuvat ikuisesti kidutettaviksi tuliseen, tulikiviseen helvettiin. Tämä pikkaava oppi on tuottanut paljon epäuskoisia, sillä järkevästi ajatteleva mieli ei voi

uskoa, että rakkauden Jumala iankaikkisesti kiduttaisi omia luomuksiaan. Tällainen raakuus on jopa vaastoin sivistyneen ihmisen lakeja.

Tosiasiat itsessään osoittavat, että tähän mennessä vain muutamat kuluneina aikakausina ovat hyötäneet kokemuksistaan pahasta; niinkuin sanottu, todella monet ovat tämän takia kääntyneet epäuskoon. Tämä on ymmärrettävää, ja jos meidän täytyisi perustaa päätelmämme ihmisen rajallisiin kykyihin ja hänen rajoittuneeseen näkökantaansa, ei löytyisi tyydyttävää vastausta siihen, miksi Jumala sallii pahan. Monien rajoittuneessa näkökannassa kuolema on olemassaolon loppu ja toisille taas loppu mahdollisuudelle oppia ja hyötyä menneistä kokemuksista.

Kuten olemme nähneet. Raamatun mukaan kaikki kuoleman unessa olevat herätetään tästä unesta ja heille annetaan tilaisuus hyötyä menneen elämänsä kokemuksista. Ja niin kuin usein tapahtuu, jonkin päivän vaikeudet ja surut ymmärretään ja arvostetaan usein myöhempinä päivinä. Näin tulee olemaan suuremmassa mittakaavassa; kaikki kuoleman unessa nukkuvat herätetään ja he astuvat niin sanoaksemme toiselle luokalle kokemusten koulussa.

Jobin tapauksessa Job ei sillä hetkellä voinut ymmärtää miksi Jumala sallii hänen kärsiä; vasta kun kokemus oli takanapäin hän saattoi sanoa, ”korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt.” Ja niin tulee myöskin olemaan ihmismaailman suhteen. Kun kärsimyksen ja kuoleman kokemus on ohitse ja heidät herätetään kuolemasta, heidän väärät kuvitelmansa ja käsityksensä Jumalasta oikaistaan. He tulevat ilolla oppimaan armollisesta ja rakkaudellisesta järjestelystä, jonka Luoja on heille valmistanut lunastamalla heidät elämä täydellisyyteen, mikäli he tämän oikean tiedon valossa tottelevat Häntä sovittamalla elämänsä Hänen oikeuden ja vääryyden mittapuunsa mukaiseksi.

Aamulla ilo

Psalmista kirjoitti, "Ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla ilo." (Ps. 30:5) Tämä synnin, surun ja kuoleman yö alkoi ensimmäisten vanhempiemme tottelemattomuudesta. Ja se todella on ollut surun yö. Suru, joka ihmiskunnan yllä on, on ollut katkera, ja monet ovat kärsimyksissään ihmetelleet eikö Jumala tunne sääliä.

Mutta ihmiskunnalle on tuleva ilon aamu! Tämä ilon aamun on tuova tullessaan se, josta Raamattu puhuu "vanhurskauden auringon" nousuna, joka "tuo parannuksen silvissään." (Mal. 4:2) Jeesus on tämä kirkas "vanhurskauden aurinko." Uuden siunauksen päivä, jonka Hän saa sarastamaan, tuodaan eslin Hänen valtakuntansa pystyttämisen kautta. Tämä on se vanhurskauden hallitus, josta Jumalan profeetat ovat puhuneet maailman alusta asti.—Apt. 3:19-21

Valtakunnan hallitsijoina yhdessä Jeesuksen kanssa tulee olemaan Hänen uskolliset seuraajansa—ne, jotka ovat kärsineet ja kuolleet Hänen kanssaan. Jeesus kuoli vanhurskaana vääräin puolesta, ja Hänen seuraajansa vapaaehtoisesti kärsivät ja kuolevat Hänen kanssaan, ja he tulevat koroitetuksi korkeimmalle henkielämän tasolle ollakseen liittyneinä Jeesuksen kanssa valtakunnan hallituksessa. Jeesus sanoi opetuslapsilleen, "vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä missä minä olen." (Joh. 14:2,3) Raamattu myös julistaa, että nämä tulevat hallitsemaan Kristuksen kanssa tuhat vuotta, noustuaan ylös kuolleista "ensimmäisessä ylösnousemuksessa."—Ilm. 20:6

Kristus ja Hänen seurasjansa, pieni lauma, tulevat olemaan maailman näkymättömiä hallitsijoita Hänen tuhatvuotisen valtakuntansa aikana. (Luuk 12:32) Täällä maan päällä heitä edustaa toinen joukko Jumalan uskollisia palvelijoita; kaikki ne, jotka ovat vastoinikäymisissä osoittaneet uskollisuutta Jumalalle Jeesuksen

ensimmäistä läsnäoloa edeltävinä aikoina. Niin kuin Raamattu kertoo meille, heidät tehdään ”ruhtinaiksi kaikkeen maahan.” (Ps. 45:16) Tämä joukko koostuu Jumalan vanhoista, arvollisista palvelijoista menneinä aikoina alkaen hurskaasta Aabelista. Se koostuu sellaisista huomattavista henkilöistä, kuten Aabraham, Mooses, Daavid, Elias, Daniel ja kaikki Jumalan phyät profeetat.

Nämä ”koko maan ruhtinaat” herätetään kuolleista ihmiisluonnon täydellisyyteen, ja tuhannen vuoden ajan he ovat jumalallisen Kristuksen edustajia ihmisten keskuudessa. Mikä ihana hallitusjärjetely tämä tulee olemaankaan! Se on saava aikaan pysyvän rauhan koko maapallolla, mitä ihminen ei itsekkyydessään ole kyennyt tekemään. Tähän hallituksen Jumalalliseen Päähän Kristukseen viitataan profetiassa ”Rauhan Ruhtinaana,” ja meille vakuutetaan, että ”Herraus on oleva suuri ja rauha loppumaton.”— Jes. 9:5,6

Herren ”huone”

Miika 4:1-4: ssä Kristuksen valtakuntaan viitataan Herran hallitsevana ”huoneena.” Tämä huone koostuu Jeesuksesta ja niistä, jotka palkinnoksi uskollisuudestaan Hänen jalanjälkiään seuratessa myös koroitetaan taivaalliseen kunniaan Jumalan poikina (lapsina). Kyseinen profetia sanoo, ”Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, ja se on oleva korkein kukkuloista, ja sinne virtaavat kansat. Monet pakanakansat lähtevät liikkeelle sanoen: tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että Hän opettaisi meille teitensä ja me vaeltaisimme Hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, Jerusalemista Herran sana. Ja Hän tuomitsee monien kansojen kesken, säätää oikeutta väkeville pakanakansoille, kaukasiin maihin saakka. Niin he takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan He istuvat kukin oman viinipuunsa ja viikunapuunsa alla

kenenkää n heitä peljättämättä. Sillä Herran Sebaotin suu on puhunut.”

Silloista Israelin valtiota, jolle tämä ennustus ensiksi osoitettiin, hallittiin Jerusalemin Siionin vuorelta. Herra käyttää tätä taustaa esittäessään ennustusta Messiaan valtakunnasta ja lupauksiaan siunauksista, joita se lupaa ihmisille. Herran ”vuori” on Herran valtakunta esitettynä symbolisesti Siionina.

Ja huomaa, että tämän valtakunnan hallituksen aikana ihmiset oppivat Herran teitä. Koko Kristuksen valtakunnan aikajakso tulee olemaan oppimisen aikaa, koulutusta. Tässä ennustuksessa yksi tämän koulutuksen tulokista tulee olemaan se, etteivät ihmiset enää sotaa opettele. Silloin tulee enkelin sanoma maanpäällisestä rauhasta olemaan todellisuutta. Rauhan Ruhtinas hallitsee silloin ylimmäisenä.—Luuk 2:13,14

Viini-ja viikunapuun alla

Silloin tulee olemaan taloudellinen turvallisuus. Ennustuksessa tämä kuvataan lupauksella, että jokainen ihminen saa istua oman viini-ja viikunapuun alla. Kautta aikojen on suuri osa maailman kärsimyksistä johtunut ruuan, vaatteiden ja asuinsuojan puutteesta. Tänä päivänä pääosa ihmiskunnasta joutuu elämään aliravittuna ja miljoonat omistavat päällään muutaman vaatrievun tai ovat ilman kattoa päänsä päällä. Mutta kaikki tämä tullaan korjaamaan Kristuksen valtakunnan aikana.

Eivätkä rauha ja turvallisuus tule olemaan ainoita ihmiskunnalle luvattuja siunauksia ”Herran temppelin vuoren” hallituksen aikana, Jesaja kirjoittaa. ”Herra Sebaot laittaa kaikille kansoille tällä vuorella pidot rasvasta, pidot voimaviinistä; ydinrasvasta, puhtaasta voimaviinistä. Ja Hän hävittää tällä vuorella verhon, joka verhoaa kaikki kansat, peiton, joka peittää kaikki kansakunnat.. Hän hävittää kuoleman ainiaaksi, ja Herra, Herra on pyyhkivä kyyneleet kaikkien

kasvoilta, ja ottaa pois kansansa häväistyksen kaikesta maasta. Ja sinä päivänä sanotaan: Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme meitä pelastamaan: tämä on Herra, jota me odotimme: Iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka Hän toi.” —Jes. 25:6-9

Näiden ”Herran vuore pitojen” lisäksi, joita tämä ennustus vakuuttaa tulevaksi, meille myös kerrotaan, että ”verho” ja ”peite,” joka nyt peittää ihmisten kasvot tulee poistettavaksi. Tämä selvästi viittaa vertauskuvalliseen verhoon, joka estää ihmiskuntaa näkemästä ja tuntemasta Jumalaa oikeassa valossa. Toinen ennustus sanoo, että silloin ”avautuvat sokeain silmät.” (Jes. 35:5) Kaikki kirjaimellisesti sokeat saavat näkökykynsä takaisin ja kaikki henkisesti sokeat saavat oikean kuvan Jumalasta ja Hänen ihanasta luonteestaan.

Kaikki paha tuhotaan

Tästä samasta Kristuksen valtakunnasta me luemme, ”Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaakaan eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran kunnian tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren.” (Jes. 11:9) Silloin ei ole enää kärsimystä ja kuolemaa, joka oli seurausta Aadamin rikkomuksesta. Se on aika, jolloin Aadamin lapset tehdään eläviksi Kristuksen kautta. Tappavia onnettomuuksia ei silloin enää sallita tapahtuvan. Silloin vallitsee kaikkien toivomat rauhalliset ja suotuisat olot, koska Herran kunnian tuntemus peittää maan niinkuin vesi meren.

Edelleen Herra vakuuttaa meille, ”Hän nielee kuoleman voitossa” ja ”Hän on pyyhkivä kyynelleet pois kaikkien kasvoilta.” Kuinka ihania nämä lupaukset ovatkaan! Paavali kirjoitti, että Kristus hallitsee, kunnes kaikki viholliset on pantu Hänen jalkainsa alle, ja että, ”vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.” (1.Kor. 15:25,26) Tämän lopputulos kuvataan Ilm. 21:4 ”ssä, jossa lukee, ”Hän on pyyhkivä pois kaikki kyynelleet heidän silmistään, eikä kuolemaa ole

enää oleva, eikä murhetta, eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.”

Ensimmäinen kokemus hyvästä

Juuri Kristuksen hallituksen aikana Aadamin jälkeläiset saavat ensimmäisen todellisen kokemuksen ”hyvästä.” Tämä on päättävä heidän koulutuksensa, jossa he saavat oppia Jumalan asettaman oikean ja vääryyden mittapuun oikeellisuuden ja tärkeyden. Vaikka Adam olikin täydellinen silloin kun hänet luotiin, hänellä ei silloin ollut rittävää tietoa välttämään rikkomustaan. Vaikka Job koetuksessaan säilytti rehellisystensä Jumalan edessä, silti hänen myös täytyi kokea pahaa ja sen jälkeen vapautua siitä ”nähdäkseen” Jumalan. Adam ja hänen sukunsa tulee samalla lailla ”näkemään: Jumalan omien kokemustensa seurauksena.

Ja Jumala, jonka he silloin ”näkevät,” on se Ainoa, jonka he aina ovat halunneet tuntea ja palvella. Silloin he ymmärtävät menneiden kokemustensa arvon. Ymmärtässään oikeat arvot he ymmärtävät, että ne muutamit lyhyet vaikeuksien vuodet, jotka he ovat eläneet kuoleman tuomion alaisena, eivät ole mitään verrattuna onnen ikuisuuteen, joka silloin on heidän edessään Jumalan rakkaudessa huolenpidossa. Ei ihme, että he silloin sanovat, ”Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme...iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka Hän toi.”

Päätöksenä Jobin raastaville kokemuksille hänelle palautettiin hänen terveytensä ja hän sai myös perheensä takaisin. Tämä osittain kuvaa niitä suuria siunauksia, jotka tulevaisuudessa odottavat koko ihmiskuntaa Kristuksen hallituksen aikana. Pietari puhuu tästä aikajaksosta ”kaiken kohdalleen (kreikk.tekstin mukaan ennallen) asettamisen aikoina,” josta kaikki Jumalan profeetat ovat ennustaneet.—Apt. 3:19-21

Pietarin julistus ihmiskunnan ennalleenasettamisesta terveyteen ja elämään perustui ihmetekoon, jonka hän juuri oli suorittanut parantamalla miehen, joka oli syntymästään saakka ollut rampa. ”Kaiken ennalleenasettamisen aikoina” kaikki rammatt asetetaan hyviin ruumiin voimiin ja kaikki muutkin sairaudet hoitaa ”vanhurskauden aurinko,” joka silloin nousee ”tuoden parannukseen siivissään.”—Jes. 35:6; Mal. 4:2

Niin kuin olemme nähneet, tämä rakkaudellinen suunnitelma ihmiskunnan hyväksi sisältää myöskin kaikki ne, jotka ovat nukkuneet kuolemaan. Todellisuudessa tämä on avain sen ymmärtämiselle, miksi, Jumala sallii pahan. Tämä tarkoittaa, että Hänen näkökantansa ihmiskunnan kokemuksista ei ole riipuvainen ihmisen tämänhetkisestä lyhyestä elämän jaksosta. Jumala ennemminkin näkee tämän opetuksena kokemuksista, joita voidaan ylösnousumuksessa verrata kaikkeen ”hyvään,” mikä silloin sataa ihmisten päälle, pitoihin, jotka Herra silloin levittää kaikkien kansojen eteen.

Oppimisen alka

Tätä tulevaisuuden siunausten aikakautta kuvataan Raamatussa myöskin tuomion, tai koetuksen, aikana, Jesaja kirjoitti, että kun Herran tuomiot kohaavat maata, ”oppivat maanpiirin asukkaat vanhurskautta.” (Jes. 26:9) Silloin kaikki nykyiset epätasa-arvoisuudet oikaistaan. Kaikki ne, jotka nyt tieteen tahtoen vastustavat Jumalaa ja Hänen lakejaan ja epäoikeudenmukaisesti kohtelevat lähimmäisiään saavat silloin oikeanlaista kuria, joka on sopivaa oikaisemaan heidä vääriä tekojaan. Kaikki sen hetkiset olosuhteet, jotka liittyvät kuhunkin yksilöön, otetaan huomioon ja ihmisiä kohdellaan, siunataan ja rangaistaan sen mukaisesti.

Myöskin ne, jotka ovat kuolleet vauvana, herätetään ja he saavat kehittyä aikuisiksi saaden nain nauttia Jumalan siunauksista. Lohduttavana lupauksena äideille, jotka ovat menettäneet lapsensa

kuolemassa me luemme, ”Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel itkee lapsiansa, hän ei lohdutuksesta huoli surussaan lastensa tähden, sillä niitä ei enää ole. Näin sanoo Herra: Pidätä ääesi itkusta, silmäsi kyynelistä, sillä sinun työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, Ja he palajavat vihollisen maasta. Sinulla on tulevaisuuden toivo, sanno Herra, sinun lapsesi palajavat omalle maaleen.”—Jer. 31:15-17

Saatuaan todellisen kokemuksen hyvästä ja pahasta jokainen yksilö kykenee järkevästi päättämään tahtooko valita hyvän ja elää ikuisesti, vaiko pahan ja saada kuolemantuomio, kuoleman, josta ei enää ole ylösnousemusta. Kristus on silloin ylimmäinen Kuningas ja tuomari valtakunnassaan. Pietari viittaa Häneen suurena ”profeettana,” ja kertoo meille, että on tapahtuva että jokainen (sielu, kreikk, tekstin mukaan), joka ei sitä profeettaa Kuule, hävitetään kansasta.”—Apt. 3:22,23

Nykyisen synnin ja kuoleman yön aikana kaikki kuolevat—uskovaiset ja uskottomat vanhurskaat ja väärät. Mutta Kristuksen valtakunnan aikana tuhotaan vain ne, jotka tieoisesti rikkovat Jumalan lakeja. Kaikki muut saavat jatkaa elämää ja kasvaa kohti täydellisyyttä. Jos nämä pysyvät uskollisina, he astuvat täydellisinä ihmisinä tuleviin onnen ja elämän aikakausiin. ”niin Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Silioniin riemuiten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.”—Jes. 35:5-10